

ด่วนมาก

ที่ กค 0900/ ๒๐๒๕๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 7354 กค ๒๕๓๕
วันที่ ๔ ธ.ค. ๒๕๓๕ เวลา ๑๕.๒๕

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท. 10400

๑๒ ตุลาคม 2548

เรื่อง หลักเกณฑ์การค้ำประกันและการให้กู้ต่อของกระทรวงการคลัง

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548

2. ร่างประกาศคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ เรื่อง หลักเกณฑ์และกรอบวงเงินการค้ำประกันและการให้กู้ต่อแก่รัฐวิสาหกิจ หรือ สถาบันการเงินภาครัฐ
3. ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดอัตรา และเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้ำประกันและการให้กู้ต่อของกระทรวงการคลัง
4. ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์การให้กู้ต่อของกระทรวงการคลัง

เรื่องเดิม

ตามที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548 ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2548 รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 และภายใต้กฎหมายดังกล่าว มีข้อกำหนดให้ดำเนินการภายใต้มาตราต่างๆ กล่าวคือ มาตรา 35 (3) ให้คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี กำหนดหลักเกณฑ์และกรอบวงเงินการให้กู้ต่อแก่รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐ และให้กระทรวงการคลัง โดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะออกกฎกระทรวงภายใต้ (1) มาตรา 26 และมาตรา 30 เพื่อกำหนดอัตราและเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้ำประกันและการให้กู้ต่อ และ (2) มาตรา 25 วรรคสอง เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การให้กู้ต่อของกระทรวงการคลัง

เหตุผลและความจำเป็น

เพื่ออนุวัติการตามพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548 ซึ่งเป็นการตราอนุบัญญัติเพื่อรองรับหลักเกณฑ์การให้กู้ต่อ และการค้ำประกัน ตลอดจนการคิดค่าธรรมเนียมในการให้บริการดังกล่าวแก่รัฐวิสาหกิจ สถาบันการเงินภาครัฐ และหน่วยงานของรัฐ โดยจำแนกตามบทบาทภารกิจ รวมทั้งระดับการพัฒนาและการมีส่วนร่วมของหน่วยงานดังกล่าวต่อการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์

/ใน...

ในการบริหารความเสี่ยงและการผูกพันของกระทรวงการคลังที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตให้อยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลัง จึงมีความจำเป็นต้องประกาศคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ เรื่องหลักเกณฑ์และกรอบวงเงินการค้ำประกันและการให้กู้ต่อภาครัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐ และตรากฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดอัตราและเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้ำประกันและการให้กู้ต่อของกระทรวงการคลัง รวมทั้งกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์การให้กู้ต่อของกระทรวงการคลังขึ้น

ข้อเท็จจริง

กระทรวงการคลังขอเรียนว่า

1. ในการดำเนินการเพื่อจัดทำอนุบัญญัติตามความในพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548 กระทรวงการคลังได้ยกร่างประกาศและร่างกฎกระทรวงตามนัยข้างต้น ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะแล้ว เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามขั้นตอนทางกฎหมายต่อไป ประกอบด้วย

1.1 ร่างประกาศคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ เรื่อง หลักเกณฑ์และกรอบวงเงินการค้ำประกันและการให้กู้ต่อภาครัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐ ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2

เป็นการออกประกาศตามความในมาตรา 29 และมาตรา 35 (3) เพื่อกำหนดเพดานของวงเงินการค้ำประกัน หรือวงเงินให้กู้ต่อภาครัฐวิสาหกิจและสถาบันการเงินภาครัฐแต่ละราย โดยใช้สัดส่วนของหนี้สินต่อเงินกองทุน (Debt to Equity Ratio) เป็นเกณฑ์ ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

(1) ในกรณีรัฐวิสาหกิจที่มีสถานะเป็นองค์การของรัฐ จะพิจารณาตามความจำเป็น โดยไม่ต้องกำหนดเพดานไว้ เพื่อให้รัฐบาลมีความยืดหยุ่นในการสนับสนุนทางการเงินแก่รัฐวิสาหกิจในกลุ่มนี้ว่าจะสนับสนุนโดยการจัดหาเงินกู้ให้ (Debt Financing) หรือจัดสรรเงินให้เป็นทุน (Equity Financing) โดยคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะเป็นผู้พิจารณากำหนดกรอบวงเงินที่จะค้ำประกัน หรือให้กู้ต่อภาครัฐวิสาหกิจดังกล่าวตามความจำเป็นและเหมาะสม ภายใต้แผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปี และให้กระทรวงการคลังเป็นผู้เสนอกรอบวงเงินค้ำประกันหรือให้กู้ต่อที่เหมาะสม โดยต้องวิเคราะห์และประเมินถึงระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะด้วย

(2) ในกรณีของรัฐวิสาหกิจที่มีสถานะเป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด หรือสถาบันการเงินภาครัฐได้กำหนดสัดส่วนหนี้สินต่อเงินกองทุนไว้ได้แก่

- รัฐวิสาหกิจที่มีสถานะเป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ได้กำหนดสัดส่วนหนี้สินต่อเงินกองทุนไว้ไม่เกิน 3 เท่า

- รัฐวิสาหกิจที่มีสถานะเป็นสถาบันการเงินภาครัฐ ได้กำหนดสัดส่วนหนี้สินต่อเงินกองทุนไว้ไม่เกิน 6 เท่า เนื่องจากโดยปกติธุรกรรมของสถาบันการเงินภาครัฐจะมีระดับหนี้สิน (Leverage) ที่ค่อนข้างสูง เพราะทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการปล่อยสินเชื่อให้แก่ภาคเศรษฐกิจที่แท้จริง

หากกระทรวงการคลังจะค้าประกัน หรือให้กู้ต่อเกินกว่าเพดานที่กำหนด ก็ให้เสนอคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะเป็นผู้พิจารณาเป็นรายกรณี และกระทรวงการคลังจะไม่ค้าประกันหรือให้กู้ต่อแก่รัฐวิสาหกิจที่มีสถานะเป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด หรือสถาบันการเงินภาครัฐในกรณีที่มีเงินกองทุนติดลบ

1.2 ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดอัตรา และเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้าประกันและการให้กู้ต่อของกระทรวงการคลัง ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3

เป็นการออกกฎกระทรวงตามความในมาตรา 5 มาตรา 26 และมาตรา 30 เพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการค้าประกันและการให้กู้ต่อแก่รัฐวิสาหกิจและสถาบันการเงินภาครัฐโดย

(1) กำหนดเพดานอัตราค่าธรรมเนียม ให้กำหนดวิธีการประเมินและการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ดังนี้

- กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไว้สูงสุดไม่เกินร้อยละ 0.50 ต่อปี ในการประเมินอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับรัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินภาครัฐแต่ละราย ให้ประเมินจากเครดิตของลูกหนี้แต่ละราย โดยใช้ส่วนต่าง (Spread) ของอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐวิสาหกิจ และหรือสถาบันการเงินภาครัฐที่กระทรวงการคลังค้าประกันกับอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาล เป็นอัตราอ้างอิง และให้มีการประกาศอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวทุกวันทั้ง 30 เมษายน และ 31 ตุลาคมของทุกปี

- ให้กระทรวงการคลังเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้าประกันและการให้กู้ต่อจากวงเงินค้าประกันคงค้างและหรือวงเงินให้กู้ต่อคงค้าง โดยให้เรียกเก็บเป็นสกุลเงินตามที่ได้ค้าประกันหรือให้กู้ต่อ และจะเรียกเก็บเป็นรายปีหรือรายครึ่งปีก็ได้ภายในกรอบอัตราที่คณะกรรมการฯ กำหนด

(2) การยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้าประกันและการให้กู้ต่อแก่รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ไว้ 2 กรณี คือในกรณีแรกสำหรับรัฐวิสาหกิจ ให้สามารถยกเว้นค่าธรรมเนียมได้ หากเป็น (1) โครงการหรือแผนงานตามนโยบายของรัฐบาล (PSO) หรือ (2) โครงการด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ไม่มีความคุ้มค่าในเชิงพาณิชย์ หรือ (3) การลงทุนใหม่ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และในกรณีที่สองสำหรับสถาบันการเงินภาครัฐ ให้สามารถยกเว้นค่าธรรมเนียมได้ หากเป็นโครงการหรือแผนสนับสนุนสินเชื่อตามนโยบายของรัฐบาล (PSO)

(3) การทบทวนอัตราค่าธรรมเนียมและเงื่อนไขในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้าประกันและการให้กู้ต่อ โดยในกรณีที่เห็นว่า รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐรายใดที่กระทรวงการคลังได้ค้าประกัน หรือให้กู้ต่อแล้ว มีการเปลี่ยนแปลงสถานะของกิจการหรือฐานะการเงินซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ

ต่อระดับความเสี่ยงและภาระผูกพันของกระทรวงการคลังในการค้ำประกันและให้กู้ต่ออย่างมีนัยสำคัญ หรือ ประสบปัญหาในการดำเนินงานและสมควรได้รับความช่วยเหลือหรือสนับสนุนจากรัฐบาล ให้กระทรวงการคลัง สามารถเสนอให้คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะพิจารณาอนุมัติเปลี่ยนแปลงอัตรา และเงื่อนไขการเก็บค่าธรรมเนียมการค้ำประกันและ/หรือให้กู้ต่อได้

(4) ให้รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐ ต้องบันทึกวงเงินค่าธรรมเนียมการค้ำประกัน หรือการให้กู้ต่อซึ่งได้รับยกเว้น เป็นส่วนหนึ่งของวงเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลด้วย

1.3 ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์การให้กู้ต่อของกระทรวงการคลัง ปรากฏตาม สิ่งที่ส่งมาด้วย 4

เป็นการออกกฎกระทรวงตามความในมาตรา 5 และมาตรา 25 วรรคหนึ่ง เพื่อกำหนด หลักเกณฑ์การให้กู้ต่อแก่รัฐวิสาหกิจและสถาบันการเงินภาครัฐสำหรับเงินกู้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ในกรณีของรัฐวิสาหกิจที่มีสถานะเป็นองค์กรของรัฐ รวมทั้งสถาบันการเงินภาครัฐ กระทรวงการคลัง สามารถให้กู้ต่อได้เพื่อ (1) สนับสนุนโครงการที่รัฐบาลเห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม หรือ (2) เพื่อปรับโครงสร้างหนี้ต่างประเทศที่กระทรวงการคลังเป็นผู้ค้ำประกัน สำหรับในกรณีของรัฐวิสาหกิจ ที่มีสถานะเป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ให้สามารถให้กู้ต่อได้เฉพาะเพื่อปรับโครงสร้างหนี้ ต่างประเทศที่กระทรวงการคลังเป็นผู้ค้ำประกันเท่านั้น โดยการให้กู้ต่อให้ดำเนินการได้โดยอนุมัติ จากคณะรัฐมนตรีภายใต้แผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปี พร้อมด้วยเหตุผลและความจำเป็น ในการดำเนินการ แล้วรายงานการวิเคราะห์ต้นทุนและความเสี่ยงเปรียบเทียบกับ ทั้งนี้ให้จัดทำสัญญาให้กู้ต่อ ให้แล้วเสร็จภายใน 60 วันนับจากวันที่กระทรวงการคลังได้ทำสัญญาผูกพันการกู้เงิน

อนึ่ง สำหรับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการให้กู้ต่อแก่หน่วยงานของรัฐ หน่วยงาน ในกำกับดูแลของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา 25 ของพระราชบัญญัติการบริหาร หนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548 ในขั้นนี้ กระทรวงการคลังอยู่ระหว่างการศึกษาเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าว หากได้สรุปข้อเสนอในการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวแล้ว จะได้นำเสนอให้คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ในโอกาสแรกต่อไป

2. กระทรวงการคลังใคร่ขอเรียนชี้แจงความเห็นเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาของ คณะรัฐมนตรีว่า ร่างกฎกระทรวงและร่างประกาศดังกล่าวนี้ เป็นกฎหมายที่อยู่ในแผนการพัฒนากฎหมายของ กระทรวงการคลังประจำปี 2548 และเป็นกฎหมายที่อยู่ในแผนนิติบัญญัติของกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็น นโยบายประการหนึ่งของกระทรวงการคลังในการผลักดันให้มีการปรับปรุงและพัฒนากฎหมาย จึงเห็นควร ให้มีการนำเสนอร่างประกาศฯ และร่างกฎกระทรวงฯ ตามข้อ 1 เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบ พร้อมทั้ง กระทรวงการคลังได้ส่งร่างประกาศฯ และร่างกฎกระทรวงฯ ดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาเพื่อพิจารณาเป็นการล่วงหน้าด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างประกาศ
คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ เรื่องหลักเกณฑ์และกรอบวงเงินการค้าประกันและ
การให้กู้ต่อแก่รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐ ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดอัตราและเงื่อนไข
การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้าประกันและการให้กู้ต่อของกระทรวงการคลัง และร่างกฎกระทรวงว่าด้วย
หลักเกณฑ์การให้กู้ต่อของกระทรวงการคลัง ตามนัยข้อ 1 ในโอกาสแรกต่อไปด้วย จักขอขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายทนง พิทยะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

กลุ่มงานกฎหมาย

โทร. 0 2265 8050 ต่อ 713

โทรสาร 0 2273 9735

(ร่าง)

ประกาศคณะกรรมการนโยบายและกำกับบริหารหนี้สาธารณะ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และกรอบวงเงินการค้าประกันและการให้กู้ต่อ
แก่รัฐวิสาหกิจ หรือ สถาบันการเงินภาครัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ และ มาตรา ๓๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ เห็นสมควรให้ประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศฉบับนี้

“การค้าประกัน” หมายความว่า ความรวมถึงการอวัลตัวเงินด้วย

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

(ก) องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล กิจการของรัฐ ซึ่งมีกฎหมายจัดตั้งขึ้น หรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ

(ข) บริษัทจำกัด หรือ บริษัทมหาชนจำกัด ที่หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) มีทุนรวมอยู่ด้วย เกินร้อยละห้าสิบ

(ค) บริษัทจำกัด หรือ บริษัทมหาชนจำกัด ที่หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจตาม (ก) หรือ (ข) หรือ รัฐวิสาหกิจตาม (ก) และ (ข) มีทุนรวมอยู่เกินร้อยละห้าสิบ โดยให้คำนวณเฉพาะทุนตามสัดส่วนที่เป็นของหน่วยงานของรัฐเท่านั้น

“สถาบันการเงินภาครัฐ” หมายความว่า สถาบันการเงินที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเพื่อ ส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม

“หนี้” หมายความว่า

(ก) “หนี้ของรัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า หนี้เงินกู้ระยะสั้นจากสถาบันการเงิน หรือการออกตราสารหนี้ระยะสั้นเพื่อกู้ยืมเงิน หนี้ระยะยาว โดยรวมถึงหนี้ระยะยาวที่ครบกำหนดชำระคืนภายในระยะเวลา ๑ ปีด้วย ทั้งนี้ ไม่ให้นับรวมหนี้ระยะสั้นประเภทเจ้าหนี้การค้า และหนี้หมุนเวียนอื่นๆ เข้าไว้ในวงเงินนี้

(ข) “หนี้ของสถาบันการเงินภาครัฐ” หมายความว่า หนี้เงินกู้ระยะสั้นที่กู้ยืมจากสถาบันการเงิน และ หรือ จากธนาคารแห่งประเทศไทย หรือการออกตราสารหนี้ระยะสั้นเพื่อกู้ยืมเงิน หนี้ระยะยาว โดยรวมถึงหนี้ระยะยาวที่ครบกำหนดชำระคืนภายในระยะเวลา ๑ ปีด้วย ทั้งนี้ ไม่ให้นับรวมถึงหนี้จากการรับฝากเงินจากประชาชน หนี้ระยะสั้นประเภทเจ้าหนี้การค้า และหนี้หมุนเวียนอื่นๆ เข้าไว้ในวงเงินนี้

“เงินกองทุน” หมายความว่า เงินที่เรียกชำระแล้ว ส่วนล้ามูลค่าหุ้น เงินสำรอง เงินที่ได้รับจากการออกใบสำคัญแสดงสิทธิเพื่อซื้อหุ้น เงินสำรองที่ได้จากกำไรสุทธิ กำไรสุทธิคงเหลือจากการจัดสรรแล้ว และเงินสำรองจากการตีราคาสินทรัพย์ และในกรณีของสถาบันการเงินภาครัฐ ให้รวมถึงเงินที่ได้รับจากการออกตราสารแสดงสิทธิในหนี้ระยะยาวเกินห้าปี ที่มีสิทธิค้ำประกันกว่าเจ้าหนี้สามัญด้วย

ข้อ ๒ กระทรวงการคลังจะก่อกำหนดผู้ถือหุ้นโดยการค้ำประกัน และหรือให้ผู้ต่อแก้รัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินภาครัฐรายใด เป็นจำนวนเงินซึ่งได้รวมหนี้ในขณะที่ก่อกำหนดผู้ถือหุ้นนั้น เกินกว่าจำนวนดังต่อไปนี้มิได้

(๑) ในกรณีที่ผู้ถือหุ้นเป็นรัฐวิสาหกิจที่มีสถานะเป็นบริษัทจำกัด หรือ บริษัทมหาชนจำกัด ไม่เกิน ๓ เท่าของเงินกองทุนของรัฐวิสาหกิจนั้น

(๒) ในกรณีที่ผู้ถือหุ้นเป็นสถาบันการเงินภาครัฐ ไม่เกิน ๖ เท่า ของเงินกองทุนของสถาบันการเงินภาครัฐนั้น

กระทรวงการคลังจะไม่ค้ำประกันหรือให้ผู้ต่อแก้รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐตามวรรคหนึ่งในกรณีที่เงินกองทุนติดลบ

ข้อ ๓ ในกรณีที่กระทรวงการคลังจะก่อกำหนดผู้ถือหุ้นโดยการค้ำประกัน และหรือให้ผู้ต่อแก้รัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินภาครัฐรายใด เกินกว่าจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ ให้คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะจะเป็นผู้พิจารณาอนุมัติเป็นรายกรณี โดยให้กระทรวงการคลังเป็นผู้เสนอเหตุผลและความจำเป็นในการค้ำประกันและหรือให้ผู้ต่อเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะด้วย

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะเป็นผู้พิจารณากำหนดกรอบเงินการค้ำประกันและการให้ผู้ต่อแก้รัฐวิสาหกิจ (ก) ตามความจำเป็นและเหมาะสม ภายใต้แผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปี และให้กระทรวงการคลังเป็นผู้เสนอกรอบเงินการค้ำประกันหรือการให้ผู้ต่อที่เหมาะสม โดยต้องวิเคราะห์และประเมินถึงระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ....

( )

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ประธานคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงว่ากฎกระทรวง
ว่าด้วย การกำหนดอัตรา และเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม
การค้าประกัน และการให้กู้ยืมของกระทรวงการคลัง พ.ศ. ....

หลักการ

เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ อัตรา เงื่อนไข การคิดดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมการค้าประกัน
และการให้กู้ยืมของกระทรวงการคลัง

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ
พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้กำหนดให้กระทรวงการคลังมีอำนาจในการเรียกเก็บดอกเบี้ย และค่าธรรมเนียม
การชำระหนี้แทน หรือการให้กู้ยืม ตลอดจนค่าธรรมเนียมการค้าประกันหรือค่าธรรมเนียมอื่นใดได้ใน
อัตราและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ร่าง)

กฎกระทรวง

ว่าด้วย การกำหนดอัตรา และเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้าประกัน

และการให้กู้ต่อของกระทรวงการคลัง

พ.ศ. ....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ จึงออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“การค้าประกัน” หมายความว่า ความรวมถึงการอาวัลตัวเงินด้วย

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

(ก) องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล กิจการของรัฐ ซึ่งมีกฎหมายจัดตั้งขึ้น หรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ

(ข) บริษัทจำกัด หรือ บริษัทมหาชนจำกัด ที่หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ

(ค) บริษัทจำกัด หรือ บริษัทมหาชนจำกัด ที่หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจตาม (ก) หรือ (ข) หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) และ (ข) มีทุนรวมอยู่เกินร้อยละห้าสิบ โดยให้คำนวณเฉพาะทุนตามสัดส่วนที่เป็นของหน่วยงานของรัฐเท่านั้น

“สถาบันการเงินภาครัฐ” หมายความว่า สถาบันการเงินที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม

ข้อ ๒ ให้กระทรวงการคลังสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้าประกัน และหรือการให้กู้ต่อแก่รัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินภาครัฐ โดยมีอัตรา วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ให้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการค้าประกัน และหรือการให้กู้ต่อไว้สูงสุดไม่เกินร้อยละ ๐.๕๐ ต่อปี ในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับรัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินภาครัฐรายใด ให้ประเมินจากความเสี่ยงในการค้าประกัน หรือให้กู้ต่อ โดยในระยะแรกให้ใช้ส่วนต่าง (Spread) ของอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐวิสาหกิจ และหรือสถาบันการเงินภาครัฐที่กระทรวงการคลังค้าประกัน กับอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาล เป็นอัตราอ้างอิงในการประเมินค่าธรรมเนียมดังกล่าว และให้ประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความเสี่ยงให้รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐได้รับทราบ และให้สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะเป็นผู้ประกาศอัตราค่าธรรมเนียมการค้าประกัน และหรือการให้กู้ต่อที่ประเมินได้ตามประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความเสี่ยงดังกล่าว ทุกวันที่ ๓๐ เมษายน และ ๓๑ ตุลาคม ของทุกปี

(๒) ให้กระทรวงการคลังเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้ำประกัน และหรือการให้กู้ต่อจากวงเงินค้ำประกันคงค้าง และหรือวงเงินให้กู้ต่อคงค้าง โดยให้เรียกเก็บเป็นสกุลเงินตามที่ได้ค้ำประกัน หรือให้กู้ต่อ และจะเรียกเก็บเป็นรายปีหรือรายครึ่งปีก็ได้ โดยต้องอยู่ภายใต้กรอบอัตราที่คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะกำหนด

ข้อ ๓ ให้กระทรวงการคลังสามารถยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้ำประกัน และหรือการให้กู้ต่อแก่รัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินภาครัฐ โดยจะยกเว้นเต็มจำนวน หรือบางส่วนก็ได้ โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นรัฐวิสาหกิจ ให้กระทรวงการคลังสามารถยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้ำประกัน และหรือให้กู้ต่อ ในกรณีที่ เป็น (ก) การค้ำประกัน และหรือการให้กู้ต่อสำหรับโครงการหรือแผนงานตามนโยบายของรัฐบาล (PSO) หรือ (ข) การค้ำประกัน และหรือให้กู้ต่อสำหรับโครงการ หรือแผนงานด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ไม่มีความคุ้มค่าในการลงทุนในเชิงพาณิชย์ หรือ (ค) การค้ำประกัน และหรือการให้กู้ต่อสำหรับโครงการหรือแผนงานลงทุนใหม่ ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

(๒) ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นสถาบันการเงินภาครัฐ ให้กระทรวงการคลังสามารถยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้ำประกัน และหรือให้กู้ต่อ ในกรณีที่ เป็นการค้ำประกันและหรือให้กู้ต่อสำหรับโครงการหรือแผนงานสนับสนุนสินเชื่อตามนโยบายของรัฐบาล (PSO)

(๓) ให้รัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินภาครัฐ ต้องบันทึกวงเงินค่าธรรมเนียมการค้ำประกัน และหรือการให้กู้ต่อ ซึ่งได้รับการยกเว้นตามข้อ (๑) และ (๒) ให้เป็นส่วนหนึ่งของวงเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลในการดำเนินงานด้วย

ข้อ ๔ ในกรณีที่กระทรวงการคลังเห็นว่า รัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินภาครัฐรายใดที่กระทรวงการคลังได้ค้ำประกันหรือให้กู้ต่อแล้ว มีการเปลี่ยนแปลงสถานะของกิจการหรือฐานะการเงินซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อระดับความเสี่ยงและภาระผูกพันของกระทรวงการคลัง ในการค้ำประกันและให้กู้ต่ออย่างมีนัยสำคัญ หรือประสบปัญหาในการดำเนินงานและสมควรได้รับความช่วยเหลือหรือสนับสนุนจากรัฐบาล ให้กระทรวงการคลังสามารถเสนอให้คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะพิจารณาอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมและเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้ำประกันและหรือการให้กู้ต่อ และหรือพิจารณาอนุมัติให้ยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้ำประกัน และหรือการให้กู้ต่อ โดยจะยกเว้นเต็มจำนวนหรือบางส่วนก็ได้ โดยให้รายงานผลการดำเนินการให้คณะรัฐมนตรีทราบในโอกาสแรก

ให้รัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินภาครัฐที่ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมการค้ำประกัน และหรือการให้กู้ต่อตามวรรคแรก ต้องบันทึกวงเงินค่าธรรมเนียมซึ่งได้รับการยกเว้นให้เป็นส่วนหนึ่งของวงเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ....

(
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงว่าด้วย
หลักเกณฑ์การให้กู้ต่อของกระทรวงการคลัง พ.ศ. ....

หลักการ

เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การให้กู้ต่อแก่รัฐวิสาหกิจและสถาบันการเงินภาครัฐสำหรับเงินกู้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ในกรณีของรัฐวิสาหกิจที่มีสถานะเป็นองค์กรของรัฐ รวมทั้งสถาบันการเงินภาครัฐ ซึ่งกระทรวงการคลังสามารถให้กู้ต่อได้เพื่อสนับสนุนโครงการที่รัฐบาลเห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม หรือเพื่อปรับ โครงสร้างหนี้ต่างประเทศที่กระทรวงการคลังเป็นผู้ค้ำประกัน

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๕ ประกอบกับ ๒๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ บัญญัติให้กระทรวงการคลังมีอำนาจให้กู้เงินตราต่างประเทศเพื่อให้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐที่มีความจำเป็นต้องใช้เงินตราต่างประเทศ สำหรับโครงการหรือแผนงานที่รัฐบาลเห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และหากกระทรวงการคลังเป็นผู้กู้และนำมาให้หน่วยงานดังกล่าว กู้ต่อจะเป็นการประหยัดและทำให้การบริหารหนี้สาธารณะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินเพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวกู้ต่อได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องตรากฎกระทรวงนี้ขึ้น

(ร่าง)

กฎกระทรวง

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การให้กู้ยืมของกระทรวงการคลัง พ.ศ. ....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการบริหาร
หนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จึงออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

(ก) องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล กิจการของรัฐ ซึ่งมี
กฎหมายจัดตั้งขึ้น หรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ

(ข) บริษัทจำกัด หรือ บริษัทมหาชนจำกัด ที่หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) มีทุน
รวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ

(ค) บริษัทจำกัด หรือ บริษัทมหาชนจำกัด ที่หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจตาม (ก) หรือ (ข)
หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) และ (ข) มีทุนรวมอยู่เกินร้อยละห้าสิบโดยให้คำนวณเฉพาะทุนตามสัดส่วนที่เป็น
ของหน่วยงานของรัฐเท่านั้น

“สถาบันการเงินภาครัฐ” หมายความว่า สถาบันการเงินที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเพื่อ
ส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม

ข้อ ๒ ให้กระทรวงการคลังให้กู้ยืมแก่รัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินภาครัฐ ภายใต้หลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นรัฐวิสาหกิจที่มีสถานะเป็นองค์การของรัฐบาล หรือสถาบันการเงินภาครัฐ
ให้กระทรวงการคลังให้กู้ยืมได้เพื่อวัตถุประสงค์ในการสนับสนุน โครงการหรือแผนงานที่รัฐบาลเห็นว่า
มีความจำเป็นเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม หรือเพื่อวัตถุประสงค์ในการปรับโครงสร้างหนี้ต่างประเทศ
ที่กระทรวงการคลังเป็นผู้ค้ำประกัน

(๒) ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นรัฐวิสาหกิจที่มีสถานะเป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด
ให้กระทรวงการคลังให้กู้ยืมได้เพื่อวัตถุประสงค์ในการปรับโครงสร้างหนี้ต่างประเทศที่กระทรวงการคลัง
เป็นผู้ค้ำประกันเท่านั้น

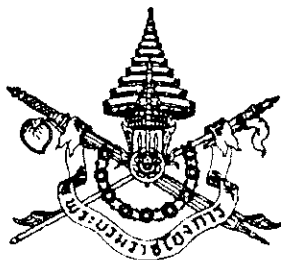
(๓) ในการให้กู้ยืมตาม (๑) และ (๒) ให้ดำเนินการได้โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ภายใต้แผน
การบริหารหนี้สาธารณะประจำปี โดยกระทรวงการคลังต้องเสนอเหตุผล ความจำเป็น และเงื่อนไข
ในการให้กู้ยืม รายงานการวิเคราะห์ต้นทุนและความเสี่ยงเปรียบเทียบระหว่างกรณีที่รัฐวิสาหกิจหรือ
สถาบันการเงินภาครัฐเป็นผู้กู้โดยตรง และกรณีที่กระทรวงการคลังเป็นผู้กู้ และนำมาให้กู้ยืม รวมทั้งผลกระทบ
ต่อฐานะทางการเงินของรัฐบาล เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ในการให้กู้ต่อตามข้อ ๒ (๓) ให้กระทรวงการคลังจัดทำสัญญาให้กู้ต่อ ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน
นับจากวันที่กระทรวงการคลังทำสัญญากู้เงิน

ให้ไว้ ณ วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ....

( )

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

พระราชบัญญัติ
การบริหารหนี้สาธารณะ
พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติกู้เงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗

(๒) พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๕

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

(๓) พระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๕

(๔) พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๕

(๕) พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทโธปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔

(๖) พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘

(๗) พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“หนี้สาธารณะ” หมายความว่า หนี้ที่กระทรวงการคลัง หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจกู้ หรือหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกัน แต่ไม่รวมถึงหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงินโดยกระทรวงการคลังมิได้ค้ำประกัน

“การบริหารหนี้สาธารณะ” หมายความว่า การก่อหนี้โดยการกู้หรือการค้ำประกัน การชำระหนี้ การปรับโครงสร้างหนี้และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับหนี้สาธารณะ

“การค้ำประกัน” หมายความว่า รวมถึงการอวัลต์ตัวเงินด้วย

“ตราสารหนี้” หมายความว่า ตัวเงินคลัง ตัวสัญญาใช้เงิน พันธบัตรและตราสารอื่นที่มีผลก่อให้เกิดหนี้ตามที่คณะกรรมการกำหนด และให้หมายความรวมถึงตราสารหนี้ที่ออกในระบบไร้ใบตราสารด้วย

“ตัวเงินคลัง” หมายความว่า เอกสารการก่อหนี้ผูกพันระยะสั้นที่กระทรวงการคลังเป็นผู้ออกโดยมีอายุนับแต่วันที่ออกไม่เกินสิบสองเดือน

“ตัวสัญญาใช้เงิน” หมายความว่า ตัวสัญญาใช้เงินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“พันธบัตร” หมายความว่า เอกสารการก่อหนี้ผูกพันระยะยาวที่มีอายุนับแต่วันที่ออกตั้งแต่สิบสองเดือนขึ้นไป

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรมหรือส่วนราชการที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาล และหน่วยงานอื่นของรัฐ แต่ไม่รวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรัฐวิสาหกิจ

“หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานอื่นของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรการบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

(ก) องค์กรของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรของรัฐบาล กิจการของรัฐซึ่งมีกฎหมายจัดตั้งขึ้น หรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ

(ข) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ

(ค) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจตาม (ก) หรือ (ข) หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) และ (ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ โดยให้คำนวณเฉพาะทุนตามสัดส่วนที่เป็นของหน่วยงานของรัฐเท่านั้น

“สถาบันการเงินภาครัฐ” หมายความว่า สถาบันการเงินที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืม เพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ การบริหารหนี้สาธารณะให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ให้กระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจในการกู้เงินหรือค้ำประกันในนามรัฐบาล แห่งราชอาณาจักรไทยแต่ผู้เดียว โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๘ หน่วยงานของรัฐนอกจากกระทรวงการคลังจะกู้เงินหรือค้ำประกันมิได้ เว้นแต่มีกฎหมายให้อำนาจไว้เป็นการเฉพาะ

มาตรา ๕ รัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่นิติบุคคล หากมีความจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อใช้ดำเนินการ ให้กระทรวงเจ้าสังกัดมีอำนาจกู้ให้ได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี แต่ถ้าเป็นการกู้เงินเพื่อการลงทุนรัฐวิสาหกิจนั้นจะต้องเสนอแผนงานลงทุนให้คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน ทั้งนี้ หากเป็นการกู้เงินเกินห้าสิบล้านบาท จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีด้วย

เงินที่ได้รับจากการกู้เงินตามมาตรานี้ ให้จ่ายแก่รัฐวิสาหกิจนั้นเพื่อนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ได้โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

มาตรา ๑๐ การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้จะทำเป็นสัญญาหรือออกตราสารหนี้หรือวิธีการอื่นใดก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง กระทรวงการคลังจะกู้จากหรือผ่านบุคคลอื่นใดที่มิใช่เป็นผู้ให้กู้โดยตรงไม่ได้ เว้นแต่การกู้เงินโดยการออกตราสารหนี้ กระทรวงการคลังจะจำหน่ายตราสารหนี้ผ่านผู้จัดจำหน่ายก็ได้

การกู้เงินโดยวิธีการออกตราสารหนี้ ให้ออกได้ตามจำนวนเงิน ระยะเวลาและวิธีการออกตราสารหนี้ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ การออกตราสารหนี้ในประเทศ รัฐมนตรีอาจมอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือบุคคลอื่นจัดจำหน่ายก็ได้

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง การออกตราสารหนี้ การซื้อขายตราสารหนี้ การโอนตราสารหนี้ การใช้ตราสารหนี้เป็นหลักประกัน โดยส่งมอบหรือไม่ต้องส่งมอบใบตราสาร การบังคับหลักประกัน การมอบหมายให้บุคคลจัดจำหน่าย ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยมีให้นับบทบัญญัติว่าด้วยอำนาจแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ เว้นแต่กฎกระทรวงจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจลงนามในสัญญาкуп หนังสือหรือสัญญาค้ำประกัน หรือตราสารหนี้ แต่ในกรณีที่เป็นการมอบหมายให้มีอำนาจลงนามในตราสารหนี้ต้องประกาศการมอบหมายนั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๓ เงินต้น ดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายในการกู้เงิน การออกและจัดการตราสารหนี้ ให้จ่ายจากเงินที่ตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี เว้นแต่ในกรณีของตั๋วเงินคลังหรือเป็นกรณีที่กฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังอนุญาตให้จ่ายจากเงินคงคลัง จะจ่ายจากเงินคงคลังก็ได้

มาตรา ๑๔ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ โดยดำเนินการกู้เงิน รายใหม่เพื่อชำระหนี้เดิม แปลงหนี้ ชำระหนี้ก่อนถึงกำหนดชำระ ขยายระยะเวลาชำระหนี้ ต่ออายุ ซื้อมัน หรือไถ่ถอนตราสารหนี้ของรัฐบาล หรือทำธุรกรรมทางการเงินอื่น ที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลังอาจชำระหนี้ แทนรัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินภาครัฐได้ และเมื่อกระทรวงการคลังได้ชำระหนี้แล้ว ให้หน่วยงานดังกล่าวเป็นหนี้กระทรวงการคลังตามจำนวนเงินที่กระทรวงการคลังได้ชำระ รวมทั้ง ค่าใช้จ่ายอื่นใดที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๑๖ ในการกู้เงินแต่ละครั้ง ให้กระทรวงการคลังประกาศแหล่งเงินกู้ สกุลเงินกู้ จำนวนเงินกู้ การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท อัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย ค่าส่วนลด ระยะเวลาการชำระคืนเงินต้นคืน วัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้ เงื่อนไข วิธีการและสาระสำคัญ อื่นใดตามที่จำเป็นในราชกิจจานุเบกษาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ทำสัญญากู้หรือออกตราสารหนี้ แล้วแต่กรณี

ภายในหกสิบวันหลังจากวันสิ้นเดือนมีนาคมและเดือนกันยายนของทุกปีให้กระทรวงการคลัง สรุปรายงานสถานะของหนี้สาธารณะและประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยรายงานดังกล่าว ต้องแสดงหนี้สาธารณะที่เกิดจากการกู้เงินและค้ำประกัน ณ วันสิ้นเดือนดังกล่าว รวมทั้งรายการการกู้เงิน และการค้ำประกันที่เกิดขึ้นใหม่ในช่วงระยะเวลาระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนมีนาคม และเดือนเมษายน ถึงเดือนกันยายนตามลำดับ

มาตรา ๑๗ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ ให้กระทรวงการคลังรายงานการกู้เงิน และการค้ำประกันที่กระทำในปีงบประมาณที่แล้วมาเพื่อให้รัฐสภาทราบ โดยรายงานดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียดของการกู้เงินและการค้ำประกัน รวมถึงผลสัมฤทธิ์ที่ได้รับหรือคาดว่าจะ ได้รับ

มาตรา ๑๘ การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้คำนวณตามอัตรา แลกเปลี่ยนตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยในวันที่ทำสัญญากู้ สัญญาค้ำประกัน หรือ ออกตราสารหนี้ แต่ในรายงานตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ให้คำนวณตามอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าว ณ วันทำการสุดท้ายของเดือนมีนาคมหรือเดือนกันยายน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ต้องกรปกรองส่วนท้องถิ่นใดกู้เงินโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย ที่จัดตั้งองกรณ์ปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นหรือกฎหมายอื่นใด โดยมีใช่เป็นการกู้เงินจาก

กระทรวงการคลัง ห้ามมิให้กระทรวงการคลังหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐเข้ารับผิดชอบหรือ
ค้ำประกันหนี้สินหรือตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชำระหนี้เงินต้นหรือดอกเบี้ยเงินกู้ดังกล่าว

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการกู้เงินของหน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๒
หนี้ที่รัฐบาลกู้

มาตรา ๒๐ ให้กระทรวงการคลังกู้เงินได้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใด
ดังต่อไปนี้

- (๑) ชดเชยการขาดดุลงบประมาณหรือเมื่อมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้
- (๒) พัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- (๓) ปรับปรุงโครงสร้างหนี้สาธารณะ
- (๔) ให้หน่วยงานอื่นกู้ต่อ

เงินบาทหรือเงินตราต่างประเทศที่ได้รับจากการกู้เงินตาม (๒) ถึง (๔)ให้นำไปใช้ได้ตาม
วัตถุประสงค์ของการกู้เงิน หรือตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตาม
กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

มาตรา ๒๑ การกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณหรือเมื่อมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้
ในปีงบประมาณหนึ่ง ให้กระทรวงการคลังกู้เป็นเงินบาทไม่เกินวงเงิน

(๑) ร้อยละยี่สิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นและงบประมาณ
รายจ่ายเพิ่มเติม และ

- (๒) ร้อยละแปดสิบของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระคืนเงินต้น

มาตรา ๒๒ การกู้เงินเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้กระทำได้เมื่อมีความจำเป็นต้อง
ใช้จ่ายเงินนอกเหนือจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและต้องใช้เป็นเงินตราต่างประเทศ
หรือจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินของประเทศ โดยให้กระทรวงการคลังกู้
เป็นเงินตราต่างประเทศได้ไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปี

การกู้เงินตามวรรคหนึ่งให้กำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้เงินอย่างชัดเจนและเป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๓ ในการกู้เงินตามมาตรา ๒๒ ถ้าภาวะตลาดการเงินในประเทศเอื้ออำนวย และจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบการเงิน การคลัง และตลาดทุน กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีอาจกู้เป็นเงินบาทแทนการกู้เงินตราต่างประเทศก็ได้

มาตรา ๒๔ การกู้เงินเพื่อปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ ให้กระทำได้เฉพาะเพื่อเป็นการประหยัด ลดความเสี่ยงในอัตราแลกเปลี่ยน หรือกระจายภาระการชำระหนี้ โดยให้กระทรวงการคลังดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) กู้เงินเพื่อชำระหนี้เงินกู้ของกระทรวงการคลังไม่เกินจำนวนเงินกู้ที่ยังค้างชำระ หรือ
- (๒) กู้เงินเพื่อชำระหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกันไม่เกินจำนวนเงินที่ยังมีภาระการค้ำประกันอยู่

เงินกู้ตาม (๒) ให้นับรวมในวงเงินตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ แล้วแต่กรณี

การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการกู้เงินรายใหม่เพื่อปรับโครงสร้างหนี้เงินกู้ที่เป็นเงินบาท ให้กู้เป็นเงินบาทเท่านั้น

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกู้เงินที่มีระยะเวลาการชำระหนี้เกินสิบสองเดือนให้รายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐมีความจำเป็นต้องใช้เงินตราต่างประเทศ สำหรับโครงการหรือแผนงานที่รัฐบาลเห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และหากกระทรวงการคลังเป็นผู้กู้และนำมาให้หน่วยงานดังกล่าวกู้ต่อจะเป็นการประหยัดและทำให้การบริหารหนี้สาธารณะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินเป็นเงินตราต่างประเทศ เพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวกู้ต่อได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้นับรวมในวงเงินตามมาตรา ๒๒

มาตรา ๒๖ กระทรวงการคลังมีอำนาจเรียกเก็บดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมการชำระหนี้แทนตามมาตรา ๑๕ หรือการให้กู้ต่อตามมาตรา ๒๕ ได้ในอัตราและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๓ หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน

มาตรา ๒๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจค้ำประกันการชำระหนี้ของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐ โดยจะค้ำประกันเต็มจำนวนหรือแต่บางส่วนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๘ ในปีงบประมาณหนึ่ง กระทรวงการคลังจะคำประกันได้ไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

มาตรา ๒๙ หลักเกณฑ์ และกรอบวงเงินที่กระทรวงการคลังจะคำประกันหรือให้กู้ต่อแก้รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

กระทรวงการคลังจะคำประกันหรือให้กู้ต่อแก้รัฐวิสาหกิจใดที่มีได้ประกอบกิจการอันเป็นสาธารณูปโภคและมีผลประกอบการขาดทุนติดต่อกันเกินสามปีไม่ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้ยุบเลิกรัฐวิสาหกิจนั้น และเป็นการคำประกันหรือให้กู้ต่อแก้รัฐวิสาหกิจนั้นในระหว่างการดำเนินการเพื่อยุบเลิก

มาตรา ๓๐ กระทรวงการคลังมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการคำประกันหรือค่าธรรมเนียมอื่นใดได้ในอัตราและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ

มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังคนหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง อธิบดีกรมบัญชีกลางและผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสามคนเป็นกรรมการ

ให้ผู้ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะเป็นกรรมการและเลขานุการ และบุคคลอื่นไม่เกินสองคนซึ่งคณะกรรมการกำหนดเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ทางการเงิน การคลัง การบริหารหนี้สาธารณะ การงบประมาณหรือกฎหมาย และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ยกเว้นคณาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษา

(๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๔) ไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ

มาตรา ๓๒ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๓๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือไม่สุจริตหรือบกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑ วรรคสาม

มาตรา ๓๔ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รายงานสถานะของหนี้สาธารณะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภาภายหลังการเข้ารับหน้าที่

(๒) เสนอแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณและการปรับเปลี่ยนแผนดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๓) จัดทำหลักเกณฑ์ในการกู้เงิน การค้ำประกัน การชำระหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะรวมถึงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการกู้เงิน การออกและจัดการตราสารหนี้ ทั้งนี้ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐยึดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

(๔) เสนอคำแนะนำในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๐

(๕) ดำเนินการอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๓๖ ให้สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของคณะกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์โครงสร้างหนี้สาธารณะ ตลอดจนหนี้ของรัฐบาลวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงินและสถาบันการเงินภาครัฐที่กระทรวงการคลังไม่ได้ค้ำประกัน รวมถึงรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการประมาณการความต้องการเงินของภาครัฐและการบริหารหนี้สาธารณะ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ตลอดจนการจัดการกู้เงินเพื่อสำรองเงินคลัง การเบิกจ่ายเงินกู้และการชำระหนี้

(๓) ให้คำปรึกษา แนะนำ และส่งเสริมให้รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นของรัฐมีความสามารถในการบริหารจัดการหนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๔) ติดตามการปฏิบัติตามสัญญาที่ได้ผูกพันกับแหล่งเงินกู้ และประเมินผลการดำเนินงานที่ใช้จ่ายเงินกู้

(๕) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๗ พระราชบัญญัตินี้ไม่มีผลกระทบต่อการกู้เงิน การให้กู้เงิน การค้ำประกัน และการปรับโครงสร้างหนี้ที่กระทรวงการคลังกระทำก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ประเทศไทยต้องประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ส่งผลให้หนี้สาธารณะของประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จำเป็นต้องบริหารหนี้สาธารณะ ทั้งที่เกิดขึ้นแล้วและที่กำลังจะเกิดขึ้นให้มีประสิทธิภาพ แต่โดยที่บทบัญญัติเกี่ยวกับการก่อหนี้ การค้าประกันและการปรับโครงสร้างหนี้ในปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยต่อการบริหารหนี้สาธารณะของประเทศและกระจายอยู่ในกฎหมายหลายฉบับ สมควรปรับปรุงกฎหมายเหล่านั้นให้เป็นระบบและมีเอกภาพยิ่งขึ้น และโดยที่เป็นการสมควรพัฒนาตลาดตราสารหนี้ให้มีความกว้างขวางมั่นคงและมีความต่อเนื่องอันจะเป็นช่องทางในการระดมเงินทุนแก่ภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งเป็นประโยชน์ในการสร้างอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง อีกทั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารหนี้สาธารณะมีอยู่หลายหน่วยงาน สมควรให้มีหน่วยงานกลางเพียงหน่วยงานเดียวเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบการบริหารหนี้สาธารณะให้เป็นไปอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ และควบคุมดูแลการก่อหนี้โดยรวมเพื่อให้ภาระหนี้สาธารณะอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับฐานะการเงินการคลังของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้